

den store Indtægt, men kun betaler en lille Skat efter den mindre Indtægt, han har haft Aaret i Forvejen.

Det ærede Medlems Udtalelser gav Indtryk af, at det ærede Medlem mente, at det i Grunden er saadan en Slags Regel, at man kun faar delvis Betaling, i alt Fald af store Dele af Skatteyderne, og det ærede Medlem syntes at finde dette ganske rimeligt.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) fandt ikke nogen Grund til at ændre en Lov, der er saa ny — den kunde dog ikke være saa forældet —, og anførte, at vort Parti ogsaa havde stemt for denne Lov. Ja, men det hænder somme Tider, endda ret hurtigt efter, at en Lov er vedtaget, at man opdager, at der er noget ved den, der ikke er saa godt, som det kunde være, og saa er det rimeligt, at man foretager Forandringer. Og nu er der da forløbet en 2—3 Aar, siden den paagældende Lov blev vedtaget, saa selv om Loven ikke i sin Helhed er forældet, er der dog altid Grund til, naar Bestemmelser i Loven ikke rammer det, de skulde ramme, at tage denne Del af Loven op til Revision.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt om en Del Vælgere, at de ikke burde have haft Lov til at stemme. Ja, de burde ikke have haft Lov ifølge Lovens hele Aand og Mening, thi det er Lovens Aand og Mening, at man skal være Skatteyder og ikke en procentvis betalende Skatteyder for at have Valgret; det er slaaet fast af Rigsdagen ved alle de Love, der har været om kommunale Valg, og derfor mener jeg, at denne Regel ikke bør forfuskes ved Bestemmelser, der kan blive truffet af enkelte Kommunalbestyrelser, men den bør overholdes.

Johannes Jensen: Den højtærede Indenrigsminister havde faaet den Opfattelse, at jeg havde kritiseret det andet høje Tings Behandling af den kommunale Valglov. Jeg tror, at naar den højtærede Minister faar Fortrykket i Hænde, vil han se, at denne Opfattelse ikke er rigtig. Jeg gjorde ganske vist en Bemærkning om, at vi her i Tinget maatte betragte den Enstemmighed, hvormed Forslaget kom, og den Kommissionsbehandling, det havde været Genstand for, som en stærk anbefaling, og dette fristede maaske Landstinget til at give Sagen en kortere Behandling, end vi ellers vilde have gjort; men jeg fritog ingenlunde Landstinget for Ansvar i denne Sag, idet jeg sagde, at

naar vi havde nøjedes med en saa kort Behandling, var det ud fra den Betragtning, at man vistnok fra alle Sider ønskede denne Sag hurtig fremmet, for at Vælgerne og Kommunalbestyrelserne kunde faa Tid til at sætte sig ind i den. Men mine Bemærkninger gjaldt i al Almindelighed om de Sager, vi behandler her i Rigsdagen. Jeg udtalte, at jeg troede, vi skulde være varsomme overfor alle Ændringer i bestaaende Love; vi skulde sørge for saa vidt muligt at forme dem saaledes, at de ikke kort efter maatte være Genstand for ministerielle Fortolkninger. Nu vil jeg ikke dømme om Rigtigheden af den Fortolkning, der har fundet Sted angaaende det Spørgsmaal, der her foreligger. Jeg vil kun erindre om, at det ikke er det eneste Spørgsmaal, der blev henvist til Afgørelse ved ministerielt Cirkulære; der var ogsaa andre Ting i den kommunale Valglov, som man maatte spørge om, fordi man ikke var klar over Meningen. Og naar et Ministerium skal til at fortolke en Lov, saa ved vi alle sammen, at det gaar ikke til paa den Maade, at man søger at sætte sig ind i Tankegangen hos dem, der har formet de paagældende Bestemmelser. Det vilde maaske heller ikke altid være let. Men i dette Tilfælde tror jeg nok, at ingen paa noget Tidspunkt har været i Tvivl om, at Flertallet i det andet høje Ting og Flertallet i dette høje Ting den Gang var af den Anskuelse, at man vel vilde lempe paa Opholdsbestemmelserne, men det var ikke Meningen, at man samtidig vilde forkorte den Tid, for hvilken der skulde være betalt Skat som Betingelse for at opnaa Valgret. Men Ministeriet træffer naturligvis og maa maaske træffe sin Afgørelse ud fra rent juridiske Betragtninger om, hvordan Lovens Bestemmelser maa læses.

Ludvig Christensen: Den ærede Forslagsstiller udtalte, at han havde ikke tænkt alene paa København og københavnske Forhold ved Forelæggelsen af dette Forslag. Men saa maa jeg med Beklagelse sige, at den ærede Forslagsstiller har været meget uheldig i sin Forelæggelsestale og i sin Tale nu ved første Behandling, thi de to Taler handler ikke om andet end københavnske Forhold. Det synes, som om det har været den Orm, der har gnavet.

Den ærede Forslagsstiller siger saa, at naar der skal være Valg i København, vil man kunne forstaa — og nu er det ærede Medlem naaet til at vide, at det er